

Ak by telo nemohlo byť spasené, potom nás ani Pán svojou krvou nevykúpil, ani eucharistický kalich nie je účasťou na jeho krvi, ani chlieb, ktorý lámeme, nie je účasťou na jeho tele. Veď krv je iba zo žíl, z tela a z ostatného, čo patrí k podstate človeka. A tu si Božie slovo naozaj vzalo a vykúpilo nás svojou krvou, ako to hovorí aj jeho Apoštol: „*V ňom máme vykúpenie skrze jeho krv, odpustenie hriechov.*“

Pretože sme jeho údy a živíme sa stvorenými vecami, on sám nám ich dáva tým, že dáva slnku vychádzať a posiela dážď ako chce. Tento kalich, ktorý je zo stvorených vecí, a ňou podporuje našu krv. A o chlebe, ktorý je zo stvorených vecí uisťuje, že je jeho telom, a posilňuje ním naše telá.

Keď teda namiešaný kalich a hotový chlieb pojmu Božie slovo a stávajú sa Eucharistiou Kristovej krvi a tela, ktoré podporujú a posilňujú podstatu nášho tela, ako môžu niektorí tvrdiť, že telo nie je schopné prijať Boží dar, čiže večný život, keď sa živí Kristovou krvou a telom a je jeho údom?!

Aj svätý Apoštol hovorí v liste Efezanom: „*Lebo sme údmi jeho tela, z jeho mäsa a z jeho kostí,*“ a nehovorí to o nejakom duchovnom a neviditeľnom človekovi – „*veď duch nemá ani kosti ani mäso*“ –, ale o opravdivom človekovi, čo pozostáva z mäsa, šliach a kostí, živí sa z kalicha, ktorý je jeho krvou, a posilňuje sa chlebom, ktorý je jeho telom.

A ako vinič zasadený do zeme prináša ovocie v pravý čas a pšeničné zrno, čo padlo do zeme a

Eucharistia - záloh vzkriesenia (sv. Irenej)

Napísal Balek Robert

Streda, 28 Apríl 2010 12:38

odumrelo, vyrastá rozmnožené Božím Duchom, ktorý udržuje všetko, čo potom z jeho múdrosti slúži na úžitok človeka a po prijatí Božieho slova stáva sa Eucharistiou, čiže Kristovým telom a krvou, tak aj naše telá, čo sa ňou živia, keď ich uložia do zeme a rozpadnú sa v nej, vstanú v pravý čas. Božie slovo ich vzkriesi z mŕtvych na slávu Boha Otca, ktorý toto smrteľné oblečie do nesmrteľnosti a porušiteľnému zadarmo daruje neporušiteľnosť, lebo Božia sila sa dokonale prejavuje v slabosti.

Z traktátu svätého biskupa Ireneja Proti bludom
(Lib. 5, 2, 2-3: SC 153, 30-38)